BOG AVRAAMOV, ISAKOV I JAKOVLJEV

(Subota – Prvi jutarnji sastanak)

Sedma poruka

Izabrani, oni sa kojima se obračunalo i slomljeni

Biblijski stihovi: Post. 25:22-23; 31:38-41; 32:22-32; 34:30

I. Jakov je bio izabran od Boga; stoga u Jakovu vidimo Božije izabranje – Post. 25:21-26; Rim. 9:11:

A. Bog je voleo Jakova i izabrao ga – st. 13; Mal. 1:2; Ef. 1:4; 2:4.

B. Jakov je bio izabran pre svog rođenja, čak pre utemeljenja sveta – Post. 25:22-23; Ef. 1:4:

1. Jakov je bio izabran od Boga; to nije bilo od njegovih sopstvenih dela, niti je bilo ishod njegove sopstvene borbe i sukobljavanja – Post. 25:22-23, 26.
2. Jakovljev izbor bio je od Boga koji poziva, Božijom milošću i Božijom blagodaću – Rim. 9:11.

C. Poput Jakova, i mi smo bili izabrani, odabrani, pre utemeljenja sveta – Ef. 1:4; 2. Sol. 2:13; Jov. 15:16a:

1. Hrist je sfera u kojoj smo bili izabrani od Boga – Ef. 1:4.
2. Bog nas je izabrao prema Svom predznanju – 1. Pet. 1:2; Rim. 8:29.
3. Božije izabranje zavisi od Njegove suverene milosti; kao oni koji su bili izabrani od Boga, treba da se prepustimo Njemu i da se pouzdamo u to da će nas On dovesti do tačke u kojoj ćemo Mu biti ugodni – 9:11-13, 16.
4. Božiji izbor nas u prošloj večnosti bio je praćen Njegovim predodređenjem i Njegovim pozivanjem nas u vremenu – 8:28-29; Ef. 1:5.
5. Bili smo izabrani i pozvani za Božiji naum – Rim. 9:11; 2. Tim. 1:9:
   a. Postanak 1:26 otkriva da je Božiji naum u Njegovom stvaranju čoveka bio da čovek izražava Njega u Njegovom liku i predstavlja Ga Njegovom vlašću.
   b. Božiji naum za Jakova bio je da se On ophodi sa njime sve dok ne bude preobražen u princa Božijeg, noseći Njegov lik da bi Ga izražavao i vršeći Njegovu vlast da bi Ga predstavljao; to je Božiji cilj – 47:7, 10

II. Jakovljev život je život koji predstavlja Božije ophođenje s čovekom, a Bog Jakovljev je Bog obračunavanja – 31:38-41:

A. Bog je odredio Jakovu da živi životom borbe sve svoje dane; od majčine utrobe do kraja svog života, on se borio – 25:22-26; 27:1-29, 41-46; 28:1-5; 29:1 – 36:43.

B. U životu i iskustvu Jakova vidimo Božije ophođenje s čovekom – 25:19 – 32:21:

1. Bog je suvereno uredio okolnosti Jakovljevog života; Božija suverena ruka bila je nad Jakovom da bi se obračunala s njim.
2. Božije obračunavanje s Jakovom nije bilo Božija kazna; naprotiv, bilo je u svrhu Jakovljevog preobraženja u Izrael – st. 28.

3. Pod Božijom suverenošću, kroz stradanja u svojim okolnostima i kroz Božije direktno ophođenje s njim, Jakov je bio preobražen i sazreo tako da je postao Izrael – 35:10.

C. Jakovljeva istorija je slika discipline Svetog Duha – 47:9; 48:15-16a; Jev. 12:9-11:

1. Disciplina Svetog Duha odnosi se na ono što Sveti Duh čini u našem spoljašnjem okruženju, na Njegovo uređivanje svih ljudi, stvari i događaja, kroz koje smo disciplinovani – Rim. 8:28.
2. Kroz disciplinu Svetog Duha, Bog potpuno ruši naše staro stvorenje kako bi element novog stvorenja mogao biti izgrađen u nama.
3. Dok se sa našim prirodnim životom obračunava kroz disciplinu Svetog Duha, Hrist je konstituisan u nas – Gal. 4:19; Ef. 3:17a.
4. Sve i svi u našem okruženju su suvereni instrumenti koje Bog koristi za naše preobraženje – Rim. 8:28.

III. Postanak 32:22-32 govori o jednom vitalnom i presudnom iskustvu u Jakovljevom životu – njegovom slamanju:

A. Gospod se rvao s Jakovom da bi mu otkrio koliko je on bio prirodan i koliko velika je bila njegova prirodna snaga – st. 24:

1. Gospod je „dotakao zglob Jakovljevog kuka kod bedrenog mišića“ (st. 32); doticanje zgloba Jakovljevog kuka kod bedrenog mišića, najjačeg mišića u telu, označava doticanje Jakovljevog prirodnog života, njegove prirodne snage – st. 25.
2. Nakon što je Jakov bio slomljen od Boga, spolja je bio isti kao i pre, ali se iznutra sa njegovim prirodnim životom obračunalo; Gospod nije dotakao spoljašnji način života, nego je On slomio unutrašnju, prirodnu snagu – 33:1-4; 32:25, 32.

B. Jakovljevo iskustvo nam pokazuje da Bog mora da slomi naš prirodni život, da mora da dotakne naš prirodni život na drastičan način – st. 22-32:

1. Put religije je menjanje čovekovog spoljašnjeg ponašanja; Božiji put u Njegovoj ekonomiji je da dotakne čovekov unutrašnji život kako bi promenio njegovo unutrašnje biće – 2. Kor. 4:16.
2. Kada nas Gospod dotakne na nekoj presudnoj tački, mi postajemo hromi i više ne možemo biti isti u svom unutrašnjem biću; od tada hramljemo i više nismo celi – Post. 32:25, 31.

C. Svaki vernik treba da iskusi slamanje spoljašnjeg čoveka – Jev. 4:12:

1. Da bi Hrist bio oslobođen iz zatočeništva duše, naš spoljašnji čovek mora biti slomljen – Ef. 3:16-17.
2. Naš spoljašnji čovek mora biti slomljen radi oslobađanja duha – Jev. 4:12.
3. Da bi iz naše unutrašnjosti mogao da poteče čist tok Božijeg života, moramo biti slomljeni – Jov. 12:24-26; 19:34; 7:37-39; Izl. 17:6-7:

a. Delovanje smrti u nama, o kome se govori u 2. Korinćanima 4:12, je naše slamanje.
b. Gospodu su potrebne slomljene posude da budu kanali žive vode; što smo više slomljeni, to će više Božiji život teći iz nas – Jov. 12:24-26.

4. Svaki deo naše duše treba da bude slomljen od Boga – Mt. 16:24-25:
   a. Slomljenost duše ne znači da više ne koristimo svoj um, da ne izražavamo svoje emocije ili ne upotrebljavamo svoju volju – 1. Sol. 5:23.
   b. Naš um, emocije i volja i dalje funkcionišu, ali su slomljeni, to jest, sa njima se obračunalo, podređeni su i učinjeni podložnima našem duhu – 2. Kor. 4:16; Ef. 4:23; 2. Tim. 1:7.
5. Postoji potreba za slamanjem „alabasterne posude pomasti, veoma skupog čistog narda“, sadržavajući „pomast velike vrednosti“, kako bi pomast čistog narda bila oslobođena i kako bi kuća bila „ispunjena mirisom pomasti“ – Mk. 14:3; Mt. 26:7; Jov. 12:3:
   a. Dok bočica (spoljašnji čovek) nije slomljena, pomast čistog narda ne može biti oslobođena – Mk. 14:3.
   b. Ne treba da štitimo sebe, smatrajući bočicu dragocenijiom od pomasti; ne treba da smatramo svog spoljašnjeg čoveka dragocenijim od svog unutrašnjeg čoveka – Mt. 26:7; 2. Kor. 4:16.
   c. Ako spoljašnji deo nije slomljen, unutrašnji deo neće biti oslobođen; ako je to naša situacija, nećemo imati načina da idemo dalje, a ni crkva neće imati načina da ide dalje – Jov. 12:3.
6. Božije delo izgradnje Njega Samog u Hristu u nas zahteva slamanje spoljašnjeg čoveka – Ef. 3:16-17a
7. Slomljenost je preduslov za izgradnju – Mt. 16:18; Ef. 4:16:
   a. Da bi crkva bila izgrađena, treba da iskusimo slamanje spoljašnjeg čoveka – 2:21-22.
   b. Ako želimo da budemo koordinirani s drugima u služenju, treba da budemo voljni da budemo slomljeni; bez slomljenosti koordinacija je nemoguća.
8. Poput Pavla, treba da budemo slomljeni pod vizijom Tela i da shvatimo da je jedini način da budemo izgrađeni u Telu taj da budemo slomljeni – Dela 9:1-31; Ef. 4:16.

© 2026 Living Stream Ministry